

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SăPTĂMĂNĂ

Ori-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIATA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul	pe an	8 Lei
	pe săptămână	4 "

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după învoială.

DACA NENEȚA IANCU S'ALEGE...

Prima lege pe care o va propune în Camera va fi: Monopolul alcoolului.

In ceea ce'l privește, de săptămâna trecută, neneța Iancu a monopolizat de mult aproape tot alcoolul din București pentru coșumarea dumnealui personală.

LICEELE CAZONE

In două Duminici consecutive, de la fereastra redacției «Zeflemelei», am fost martor ocular și auricular al următorului spectacol :

«Vr'o sută de elevi ai unuia liceu din Capitală au trecut pe calea Victoriei, așezăți în ordine soldătească, cu căpăra și sergenți tot dintre ei, cu patru gorniști în frunte și cu o fanfară în regulă ce cinta tot timpul un marș sgomotos.

Mărturisesc, n-am înțeles noima acestei exhibiții și nici n-am căzut în admirare în fața acestei parade și parodii militare.

Ce folosea poate să aducă instrucțiunile organizarea unor asemenea regimenteri liliipitene? Ce, o să pornească oare România vre-o dată răboiu în potriva furnicilor, cum spune legenda despre Alexandru Machedon?

După cîte știi eu, țara noastră nu aspiră să ajungă o mare forță militară, ca să zici că trebuie să dăm copiilor din față să sugă din biberon bors de la cazarmă în loc de lapte, iar cum o crește copăcel să-i punem o pușcă în mină în loc de un arșic și un trombon în gură în loc de acadele.

Ești știi că menirea României e mult mai pacinică; în locșorul pe care l'ocupă cu atâtă cinste pe harta Europei, ea nu visează cuceriri, nu năzește să treacă globul pămîntesc prin foc și prin sabie, ci tot ce cere este să se desvolte în chip liniștit pe tărîmul economic și cel cultural.

Nu numai că nu văd utilitatea ca liceele noastre să se joace d'a soldați, dar văd chiar o parte vătămătoare în aceste spectacole gratuite pe care unii profesori le oferă Domnului Cască-gură ce se plimbă Duminica pe podul Mogosoaiei.

Am văzut copii mici, de constituție delicată, elevi probabil în clasa întâia ori a doua gimnazială, umflindu-se în fâlcă și congeștiindu-se ca văi de ei, ca să susțe în cogeamite instrumentele de alamă, încolăcite ca niște enormi șerpi boi în jurul fragedelor lor trupuri. Ce-o fi zicind profesorul de higienă de la liceul respectiv despre starea plăminilor acestor bieți precoci trimbiți?

Ești unul, să am un băiat în liceu, i-aș zice: dragu tati, cintă cu vioara, cu piano, cu flașnetă ori chiar cu drîmbu, dacă simți în tine gust și aptitudini muzicale, dar aruncă dracului namila aia de trombon că d'abia poți să-l porți pe umeri, dar-mi-te să mai și te scremi să scoți din el răgetele-alea asurzitoare!

O, și mai cu seamă nu i-aș permite kinderului să facă exerciții de trombon în casa mea, ca să-mi stîrnească toți cîinii din mahala și să-mi spargă timpanul, — pentru nimic în lume!

...Care va să zică, ești să-mi dai pruncul la școală cu speranța să se facă

tobă de carte, și domnii profesori să mi-l facă tobosar?

Mersi!

Care va să zică, în loc de note bune la studiu și conduită, el să se canonească cu niște note muzicale de cele mai multe ori false; în loc de note de trecere să mi-l văd cu note de petrecere?

Mersi!

Înțeleg instrucția militară în școli ca exerciții gimnastic întăritor, precum înțeleg «flotarea la paralele» ori jocul de oină. Dar maimuțărirea miliției fără nici un sens și folos, astă nu!

Și știi care e originea acestei inovații introduse de puțină vreme în liceele de băieți? (Din fericire școalele de fete au scăpat pînă acum de a fi organizate în regimenteri de amazoane, pedestre sau equestre, ori măcar în regimenteri de vivandiere!)

Origina e simplă.

Primul liceu organizat astfel a fost cel din Severin. Mare entuziasm la galerie, cînd s'au produs în București micii școlari dresăți aşa de bine să facă pe soldați, pe tobosarii, pe căpăraii, etc! Mișcările lor ireproșabile de păpuși mecanice cu minunate rezorturi au fost cîntate dirîmbic de unele gazete cari găseau lucrul sublim; iar directorul liceului din Severin, d. Costescu, a fost transformat într'un adevărat erou — par că descorese cîrma balonului.

Succesul acesta, la care s'a mai adăogat mi se pare și oare-cară decorații obținute de d. Costescu, ca generalism al imitației sale de armă și ca suprem capelnaister al imitației sale de fanfară, a stirnit — văi — mici invidii în sufletele unora dintre colegii d-sale. Gravitatea solemnă a unui dascăl însărcinat să lumineze generațiile tinere nu exclude adesea oare-cară mititele gusturi de cabotinaj. Reclama nu e numai sufletul comerțului; pîrdalnică se mai vîră cîte o dată și prin sufletele de elită ale domnilor profesori, cum se vîră viermele în inima celuia mai frumos măr.

Și nu știi cine le-a mai șoptit, ca un demon îspitor, respectabililor profesori:

— Dați-i înainte, stimabililor, cu «stingă 'n pre» și cu toba mare în licee, că M. S. Regelui — care e foarte militar — îi place grozav!

...Insinuarea asta a fost decisivă. Școalele au început să răsune de zângănit de săbi și de detunături de arme. Săbiile adevărate, nu de mucava; arme Mannlicher, nu pușcoace de soc ca 'n primitivele epoci ale copilariei noastre!

Geamurile pacinicolor clase, unde altă dată se auzea bîzînd musca 'n tavan ori vr'un elev luat de urechi, în mijlocul tăcerii atentive său temătoare a școlarilor, geamurile acestor liniștite locașuri au început să se cutremure de gălăgăia infernală a marșurilor belicoase...

Metamorfozarea asta a unor temple în cazarme să opere cu o iuțelă extraordinară. De ce zel nu sunt capabili niște directori de licee cînd este vorba să se

recomande atenționei Majestăței Sale și să cucerească în plus și o decorație? Dar ar fi 'n stare să făptuiască adevărate miracole.

Felicitările mele, domnilor; sper că n'a rămas nici unul din dumneavoastră fără o panglicuță cit de mică la butonieră.

Dăți-mi voie însă mie, care fac parte dintr'un leat de școlari cărora a început deja să le inflorească ghocei în timplă, dăți-mi voie să mă gîndesc cu duioșie la timpurile barbare cînd băetii din liceu n'aveau alte noțiuni de strategie militară de cît acele căpătate în războaiele lor cu bulgării de zăpadă, și nu știau să cînte de cît «carte dragă de la tine ești pot multe a 'nvăță».

George Ranetti

CIUDATĂ ANTITEZĂ

Tinerimea română din București, ducându-se zilele trecute la Roma a fost întîmpinată de Baccelli; iar, acum un an, cînd s'a dus la Roma cunoscuta madam... baccelli din București a primit-o tinerimea italiană,

IUBITELE NOASTRE

Cită deosebire între iubitele noastre, — muritorii de rînd, — și acelea ale poetilor! Iubitele lor au corp de marmură pe cînd ale noastre mai puțin durabile confectionate din «chairo-fraiche» sunt expuse ca din cel mai mic current să ia drumul eternităței.

Iubitele lor au ochi de stele, de perioze; ale noastre au o altă compoziție mai aprînzibilă.

Cine n'a auzit pe poet cîntindu-și clorotica lui iubită cu păr de aur din care s'ar putea tămadui la nevoie de chlorosă nefericitul nostru budget?

Comunii muritorii se mulțumesc cu păr natural și mai ades artificial...

Aphroditele poetilor visează pe marginea isvoarelor; își mînă dîrul cu unde clare privind în zarea depărtărilor; pe cînd ale noastre mânincă șapte bîtecuri, danseză boston și se plimbă în muscular.

Poetul tremură 'n mansardă; iubita-n suferă, căci fiind de marmură, nu simte schimbarea temperaturei. Dar tu, sărmăne muritor de rînd, ce faci cînd se apropie scadența poliței cu care aî plătit elegantul confort al iubitei tale?

Iti încercă resistența oaselor frontale cu un glonț de calibră mai mare, plătindu-ți și prin aceasta o ultimă datorie.

Fă-mă Doamne poet măcar pînă o trece primă-vară vieței și focul dragostei, să pot rămine în sfera mea nemuritor și, mai ales rece.

Deearo.

INCIDENTUL CAIR-CYRANO

D. George Cair, cunoscutul avocat, mare proprietar, publicist și sportsman, ne trimite următoarea scrisoare pe care o publicăm cu placere :

Iubite domnule Cyrano,

Ca răspuns la antrefileul dumitale din «Zeflemeaua» din 31 Martie, iată ce am de spus :

Nenea Niță al meu, din schița «La club», publicată în Epoca, este un tip care există în realitate și care, zilnic, se manifestează aşa cum l-am descris. Strofa atribuită lui este, în adevăr, mereu repetată de dinsul la joc, deci nu e nimic fictiv în schița mea, toate scenele sunt vîi, sunt trăite. Aș fiind nu puteam spune că strofa repetată de Nenea Niță este a dumitale, deși o stiam bine, pentru că pe de o parte lucrul acesta ar fi avut aerul de reclamă—de care nu ai nevoie—pe de alta îmi strica tehnica fraselor.

Nenea Niță nu a fost și nu va fi nici odată poet. Este un simplu petrolier foarte simpatic, un burghez cu haz și plin de banii, dar fară inspirații poetice și fără talent de improviza-

Strofa aceasta era cunoscută de toți că fiind a dumitale căci toți prin partea locului au citit «Strofe și apostrofe». Îngelegi bine că dacă Nenea Niță, nu-i reclamă o paternitate—de care numai e capabil cam de multă vreme—necum eu care n-am facut de cit să repez cuvintele din gura simpateticului bâncier al clubului.

Iniții ceri o rectificare; și-o dau în sensul acesta, și cred că ești mulțumit, acum primește, te rog, o prietenescă stringere de mină.

George Cair.

... Declarăm onoarea satisfăcută.

STROFE SI APOSTROFE

DOM PALADU IN ITALIA

— A patra scrisoare trimisă amicului «mnealui Tarascon —

In clasa 'ntia din geamnaz
Citisem io că'n Capitol
Un cîrd dă giște, la un caz,
Cic'au jucat un prima rol.

La Capitol am fost; dar nici
O giscă nu am mai aflat.
Bre, bre, ce talieni calici,
Le-ău friptără și le-ău mîncat !

Da'știi dă poft'o giscă nu-i !
Si noi sireacit la Muzău
Pastrăm ș'acu cloșca cu pui
Si nu mai facem tâmbala !...

P'acilea e aşa chesat'
Ca «una lira» e un franc !
P'o liră, dom'le, m'am mirat,
Am dat numă un leu pă țanc !

— «Ce, ești copil?» Mneata glumești!
'Mi-a zis un țal, și să crucea
Cind i-am spus io că'n București
O liră e-un pol și cevă.

Da' lira lor, ca să nu mint,
Nu-i nici măcar d'aur double,
Ci e turnată din argint !
Hei, da' ori cum tot liră e !

Șacum, o probă da mai vrei
Că-i stringe rău criza dă git
Si că doar gura ce-i dă ei,
Dăstul să'ți spui numă atit :

Dă Cicerone al vestit,
Un orator dă mină 'ntăi,
Dă sigur că ai auzit.
Ei bine, știi ce-a ajuns, măi ?

Dă nu'ți spui drept, să fiu magar :
Azi Cicerone ast'al lor
E-un fel dă comisionar !!
Auzi fason de orator !

Parol ! Daunazi, însuși el
Mi-a stranportat un geamantul
Din gară și pîn'la otel !
Cum ți-se pare, măi ? Halal !

— Cyrano.

1 APRILIE

In tot cursul anului, de dimineață
pînă seara, ne mintim și ne păcălim
unii pe alții fară sfială.

Bărbații își păcălesc nevestele și vice-versa, datornicii își păcălesc creditorii, deputații pe alegători, circumarii păcălesc pe consumatori cu vinuri fabricate din surcele, ziarele își trag pe sfoară cititorii cu știri de senzație inventate, și aşa mai departe.

Considerind toate acestea, facem o propunere :

Nu s-ar putea oare ca, măcar într'o zi din tot anul, să spunem și noi adevărul adevărul ca mizantropul Alceste al lui Molière ?

Cu nițică bună-voință, fenomenul acesta socotim că e realizabil.

Și anume, propunem ca această zi în care să facem învoiala de a nu ne mai păcăli unii pe alții să fie tocmai 1 Aprilie.

La 1 Aprilie, în loc să facem amicilor farse banale sau stupidă cum tacem de obicei, în loc să-i trimitem spre pildă unde a înțărcat dracu copii ca să vadă un incendiu care nu există însă noi li-l anunțăm cu cea mai mare seriositate, în loc de asemenea glume proaste propunem să le spunem toate adevărurile ce le ascundem în restul anului. Să-i spunem cutăruia că-i prost, și că numai politeță ne impiedică să-i recunoaștem această calitate. Să-i spunem că-i un șnapan, dar conveniențile sociale nu ne îngăduie să-i-o declarăm în față. Să-i spunem într'un cuvînt tot ceea-ce un adevărul amic din ziua de azi cugetă despre bunul său prieten, însă din ipocrizie continuă să-i strîngă mină.

Să spunem cutărei cucoane că-i bătrînă și slută și că, pe cind îi facem complimente galante, în gînd ne zicem : aleo, ce muma pădurii !

In ziua de 1 Aprilie circumarii să ne vindă vin nebotezat, băcanii să nu ne înșele la cintar, avocații și gazetarii să nu mintă, soacrele să fie blinde ca mie-

lușeii, femeile să nu puie coarne bărbătilor și aceștia să nu chețuiască la bal mascat cu Mitile lor, etc.

Ce ziceți ? Primiți propunerea asta ?

Popescu

DESCOPERIREA MISTERULUI !
UNDE ERA MADAM SMARA ?

In numărul trecut al ziarului «Zeflemeaua», talentatul poet Ghiță Delacooperativa a exprimat în versuri măestre surpriza de care-a fost cuprinsă întreaga țară românească, de la Dorohoiu la Sevîn, astănd că ilustra noastră amică madam Smara nu a luat parte la manifestația ce s'a făcut în gara de Nord compozitorului Mascagni și nu a rostit prin urmare una din acele cuvîntări pe care cititorii noștri le savurează totdeauna ca pe niște delicioase trifandale.

«Unde era madam Smara», se întreba poetul Ghiță Delacooperativa, făcîndu-se ecoul legitimei curiozități a opiniei publice alarmate.

Ei bine, acest mister senzațional este astăzi descoperit.

Alt colaborator al nostru, celebrul bard Jorj Delamișil, după numeroase cercetări, a găsit răspunsul la arzătoarea chestiune: «unde era madam Smara ?»

Pentru a nu abuza de paciența cititorilor viu intrigați, publicăm imediat acest răspuns care are și meritul de-a fi scris în versuri bine simțite.

Ită-l :

Unde era madam Smara
Cind Mascagni a sosit ?
Se 'ntreba în toată gara
Publicul nedumerit.

Dete insăși «Zeflemeaua»
Marei sale mirări curs :
Cum nu 'și-a făcut damblaua
Ca să fie un discurs ?

D'ast fapt ducindu-se vestea
Ca despre un popă tuns,
Cercetau zilele-acestea
Să am și găsit răspuns.

Precum știi, Boris Bonccef,
Un student pur sang latin (!?)
Să alții s'au dus la chef
Pe la Roma și Turin.

Madam Smara, ștind aceasta,
Ca să plece vră cu el,
Dar studenții i-ău spus : basta !
Si plecara singurei.

Cum e dinsa simțitoare,
(Si de asta n'o acuz),
Eminenta scriitoare
Leșină l'acest refuz.

Vai ! Zadarnic pregătise
Un discurs monumental,
Şeapte-zeci de coale scrise
C'un dictando genial !

Si astfel — soartă nendurată !—
Cind Mascagni 'n gară fost,
Dinsa era leșinată,
Deci lipsi.... Marte din post !

Jorj Delamișil.

FOTOGRAFIA GENERALULUI MANU

D. general Manu iubește Iași la nebunie. Departe de Iași, d. general Manu se simte nefericit și — vai — soarta îl condamna să domicilieze în București.

Nu-i pentru prima dată cind un oraș inspiră asemenea inflăcărare pasiuni. N'avem oare înainte-ne exemplul ce va deveni istoric al amorului dintre d-nu Leonida Condeescu și surbea Mizil? D. Leonida Condeescu e amorezat atita de orașul ce a avut onoarea să l vadă născindu-se, în cit, v'aduceți aminte, vrea musai acum cit-va timp să mute Curtea de casătie și chiar podul de peste Dunăre la Mizil, și nu s'a dat invins pînă cind n'a obținut ca măcar trenul expres de Berlin să se opreasă o jumătate de minut și 14 secunde în gara Mizil. Nu-i bijuterie cît de scumpă pe care un amant să nu o vrea pentru a împodobi pe stăpina inimii lui!

D. general Manu s'a gîndit să ofere și d-sa iubitului său Iași un dulce semn de dragoste. Dar ce? Aici era greutatea. Indrăgostîți, siliți să trăiască departe unul de altul, își oferă de ordinar șuvițe de par închise în medalioane. Acest obicei, însă, ne fiind încă introdus în moravurile politice ale conservatorilor februaristi, d. general Manu nu a putut trimite la Iași prețioase fragmente din părul d-sale sau fire din mustați și din napoleonicu-i barbișon. E regretabil. Caci, măcar din acest unic punct de vedere, s'ar fi arătat superior d-lui Carp, adversarul d-sale, care greu ar putea oferi cui-va un atare suvenir capilar.

In privința asta, capul d-lui general Manu e mult mai bine înzestrat de căt al d-lui Carp care e gol pe din afară, pe cînd al generalului e vice-versa — ca să zic așa.

Amanții, însă, mai au un mijloc pentru ca — departe unul de altul — să și aibă pururi în fața lor imaginiile scumpe. Acest mijloc e: fotografia.

Vorba cîntecului din «Micul Dor»:

Cind ore de întristare
Vor tulbura mereu
Frumoasa 'ti inimioara,
Tu vezi portretul meu!

D. general Manu n'a mai stat pe gînduri și a trimis la Iași, clubului conservator, — nu celui No. 1 carpist, ci celui No. 00, — a trimis zic fotografia d-sale. Ba încă a însoțit-o și de o scrisoare autografa, ca împărații cînd catadicsesc să facă asemenea cadouri. A, autograful d-lui general Manu este tot-d'auna foarte interesant pentru profesorii de caligrafie, gramatica și sintaxă și, mai cu seamă, pentru ziarul «Zeflemeaua».

Iacă, la întimplare, să punem mâna p' o frază din scrisoarea în care era învelită poza generalului:

«Nu putea fi pentru mine o mai mare onoare, de căt a fi neîncetată presentă în mijlocul concetățenilor ieșeni, cari m'a adoptat, cu atita iubire și cu repește demonstraționi, ea frate al lor».

D. general Manu nu știe că în codul civil (Titlul VIII, Articolul 309—324) nu se vorbește de căt despre adopțiunea copiilor, iar nu și despre aceea a fraților, nepoților, cumetriilor, etc. Dar ce-i pasă unui bărbat cazon ca d-sa de un fleac de cod, căre-i țivil! Deci, d. general Manu este și rămîne frate adoptiv al cetățenilor ieșeni, un fel de frate de cruce cum zice poporul, și — pentru că d. general Manu este un frate de o vîrstă respectabilă — ieșenii sunfatori să-i zică «nene generale».

O să fie un adevărat pelerinaj la clubul din Iași. Toți vor alerga să vadă, să admire, neprețuită fotografie. Mai mult: în vreme de secată, adică de opozitie, acest scump talisman, va fi scos probabil cu alaiu pe uliți, ca moaștele sfintei Paraschiva, pentru că Dumnezeu să se îndure să reverse asupra pravoslănicilor februaristi o ploaie de... paltoane și slujbulițe!

Noi sfătuim pe venerabilul d. Gr. Kogălniceanu, președintele clubului din Iași, să facă așa în căt toți ieșenii să se bucure de vederea fotografiei marelui om. Să se fabrice ace de cravată cu poza generalului pentru bărbați; să se facă broșă, mărțișoare și amulete cu aceeași poză pentru dame; să se bată medaliu comemorative; să se reproducă fotografie aceasta în mii de cărți poștale ilustrate; pe oule roșii de la Paști, să nu se mai încondeze banalele desenuri tradiționale, ci să

— Copie după fotografie trimisă

se zugrăvească trăsăturile figurei marțiale a acestui ilustru general român pe lîngă care gloria generalului Bonaparte sau celebritatea generalului Boulanger vor fi eclipsate!

Iar eu, modestul cronicar, închinându-mă smerit în fața portretului «fratelui adoptiv», îi zic:

— Mon général, cette photographie... c'est de la pose!

lapte, tabloul al II-a, d. general Manu moțând în parlament, tabloul al III-a, și aşa mai departe.

Fotografia nu-i de căt o hîrtie neanimată; scenele cinematografice însă au avantajul d'a imortaliza nu numai liniile feței d-lui general, ci și gesturile lui. Ieșenii vor avea astfel pe d. general Manu în acțiune, vecinic în activitate, și asta nu-i puțin lucru pentru un militar pensionar.

Ah, dacă s-ar combina și fono-graful cu cinematograful... ce-am mai petrece! Eșu unul m'aș stabili cu «Zeflemeaua» la Iași.

Tarașeon.

O SONDA CU PICOARE

Ziarul «Democratul» din Ploiești serie :

- De la Cîmpina ni se spune că lucratul M. Tanasescu aflat în serviciul unei sonde de acolo,
- cauzind de pe acea sondă i-a rupt piciorul drept
- într'un mod grozav etc....

SPIRIT COMERCIAL

Pierre Véron povește următoarea întâmplare petrecută în atelierul unui mare pictor din Paris, ale cărui tablouri, desenuri, în sfîrșit tot ce produce, se vînd ca pline caldă.

Un negustor de tablouri, ovreiu, se prezintă la celebrul maestrus să cumpere ceva.

— Regret, răspunse pictorul, n'ami nimic, tot ce am avut am vindut.

— Un desen, o schiță cit de mică...

— Absolut nimic.

Ovreul salută și pornește să plece, dar se întoarce de la ușă și întrebă :

— Maestre, nu știu dumneata pe unde trebuie să apuc ca să ajung în strada Chabrol ?

Pictorul ii explică : uite s'o ieșă, pe urmă la dreapta, apoi la stîngă, și...

— Mă rog, nu prea înțeleg, zise ovreiu.

— Stați atunci să-ți fac un plan cu creionul.

Pictorul luă un creion și trase pe hîrtie-va linii spre a-și completa explicația de mai sus.

— Mersi, spuse ovreul, acum am să te mă rog ceva...

— Ce ?

— Te rog iscălește-te pe bucătăica astă de hîrtie.

— Pentru ce ?

— Pentru că găsesc eșu o ocazie să vînd cu 500 de lei în America !

SOCIETATEA OAMENILOR RUȘINOȘI

Noi ăștia, vr'o patru băeți unul și unul, în nemerisem într'o seară la berărie, cu care prilej constatarem că suntem cei mai rușinoși oameni din lume. Așa de pudici, în căt ne era imposibil să privim fără să roșim paharele goale ! Nuditatea lor ne scandaliza și, pentru că nu puteam să acoperim cu mitologică foae de viață, ne mulțumeam să astupăm cu zeama de viață.

Mai mult : cind fu la plată, nimeni nu îndrăzni să plătească cel d'intîi consumația, atât de sfios și de rușinoși eram, în căt preferară să rămînem chelnerului datorii.

Văzind această rară potrivire de caracter, unul dintre noi luă cuvîntul și spuse următoarele :

— Măi, ne brodirăm aici la masă numai băeți rușinoși ! Intr'un secol cind nerușinarea se resfăță atotputintre pre-tutindeni, în mijlocul unei societăți fără rușine, n'ar fi oare bine ca noi să înființăm o societate a oamenilor rușinoși ?...

Văzind semnele noastre de aprobare, oratorul continuă :

— Să ne constituim într'o societate al cărei prim scop să fie a curăța limba de toate expresiunile indecente, înlocuindu-le cu altele mai puțin jignitoare pentru niște urechi pudice ca ale noastre.

— Da, da, să curățăm limba românească, strigăram noi în cor.

— Uite — relua oratorul, — chiar în cuvîntul «curățim», nu băgați de seamă că se găsește o silabă absolut pornografică pe care n'ai putea să o pronunți cu glas tare într'o adunare de oameni rușinoși ca noi ?

— Așa e ! Rezon ! răspunseră noi. Dar cu ce să o înlocuim ?

— Să înlocuim cu alt-ceva mai cuvîncios... spre exemplu : în loc de «curățim», să zicem «popoatim», și să ne angajăm solemn că — ori unde vom întîlni silaba cu pricina — să-i substituim echivalentul ei decent.

Propunerea fu admisă și, chiar imediat, o puserăm în practică.

Grație acestei idei ingenioase, îmbo-gătirăm limba română cu următoarele cuvinte, a căror traducere o lăsăm pe seama cititorilor cări nu sunt pudici ca noi :

Popotea regală, popoios, popomale, Georges Popoteline, popobă, popoechiū, spopot, impopocatură, repopos, poposiv, ciupopo, expoposiune, compopos, popocă, popoaj, lipopoiciū, poposă...

In curind, pardon, în popoind, «societatea oamenilor rușinoși» speră să scoată un dicționar în care limba românească să fie absolut purificată de tot ceea ce ar putea blesa podoarea delicată a celor pudici.

Kiriac Napadarjan.

Fot. Spuassia
Manu clubului conservator din Iași —

P. S. In ultimul moment aflu că Ieșenii, nesăturindu-se numai cu fotografia fratelui lor adoptiv, au trimis o delegație ca să îl implore să dăruiască clubului o serie de veaderi cinematografice reprezentînd pe d. general Manu în felurite atitudini și mișcări ale vieței sale publice și intime : d. general Manu la tribuna, tabloul I, d. general Manu bîndu-și dimineața cafeaua cu

IARAȘI „STEAUA OLTENEI”

Pitpalacul și cătul lunei. — Palatul și exportul rimătorilor. — Actorii bătrini și cei tineri. — Ghionturi de infanterie.

Pitpalacul și cătul lunei

Am făcut cunoștință în numărul precedent al «Zeflemelei» cu ziarul «Steaua Olteniei» care apare în Craiova sub direcția d-lui Aurel S. Bleescu și cu concursul d-lui N. O. Dalloocrin, poet și artist dramatic.

Fiind că suntem siguri că v-a părut bine de cunoștință, continuăm. Începem prin a reproduce următoarele trei strofe dintr-o poezie semnată de d. N. O. Dalloocrin :

S'a cătarat de colțul lunei
Un pitpalac cu coada sură
Să bate'n pintenă năsdravanul,
Iar pe zenit s'aprinde-o sgura.

Cătul lunei, din departe,
Mai latră-ășa'n pustiu de mort;
Pe orizont o dungă roșă
Intinde magicul ei cort.

Te uita-acum pe creasta dungei
În scăparări de fulgeri lente
Cum scap sagetile 'ntetite
Pe discul apei turbulente.

După cum se vede, poetul craiovean, în bogata-îi imagine, vede în lună cind un pitpalac cu pintenă, cind un cătul. O adevărată menajerie prin care poetul se plimbă pe aripile poeziei !

La sfîrșitul lunaticelor versuri de mai sus, «Steaua Olteniei» adaugă următoarea notiță :

Cu această poezie începe primul volum al autorului intitulat «Innuri Japoneze», care va apărea prin Maiu. Volumul este dat în ingrijirea unui mare editor din țară, care-l va face să apara în luxul cel mai exorbitant. Va apăra într-o singură ediție și fiecare volum va avea prețul fix de 10 lei. Toate poezile coprinse în acest volum sint de o excentricitate rară.

Așteptăm cu nerăbdare acest volum pe care sperăm că excentricul poet n'il va trimite și nouă, ca să aflăm ce mai e cu sticleții... pardon cu pitpalaci și să.

Palatul și exportul rimătorilor

O chestiune gravă de care se ocupă «Steaua Olteniei» este faptul că d. Aurel S. Bleescu nu a fost invitat la seratele dansante de la Palat, și pentru aceasta combate cu energie pe d. mareșal Filipescu. Da, aceasă infamie s'a comis : d. Aurel S. Bleescu a fost tratat cu refuz de Carol I de Hohenzolern.

Mai întâi s'a refuzat d-lui Bleescu o audiență la Palat. Care era scopul d-sale ?

„...D-sa voia să espue Majestății Sale Regelui paguba care suferă țara prin inchiderea granițelor pentru exportul rimătorilor și a vitelor de tot felul...».

Ei bine ! nu numai că granițele n'au fost deschise pentru rimători și pentru vitele de tot felul, dar au fost inchise și usile palatului pentru d. Aurel S. Bleescu.

Scandaloasa purtare a d-lui Mareșal Filipescu indignează cu drept cuvint pe «Steaua Olteniei» care zice :

• Acestea erau d-le Mare Mareșal Gr. Filipescu și d-le General Robescu simțimintele de care era animat d-l Aurel S. Bleescu directorul nostru, și d-v. în loc de a face această cale, din contră ați pus bețe în roate și ați facut așa ca D-sa să nu fie invitat la aceste serate dansante de la Palat, așa că D-v. prin această purtare incorrectă de parte de a fi adus veri-un serviciu Dinastiei și Țării din contră le-ați deservedit pentru motivul că ați izolat Coroana de Țară, de oarece Tara nu se poate pune în contact cu Coroana de către numai prin oamenii sei politici, prin fruntași țării în genere...».

Si pentru ce oare d. mareșal a izolat pe M. S. Regele de țară, adică de d. Aurel S. Bleescu ? Pentru ce această vioregă atitudine față de rimători și de un reprezentant al fruntașilor țărei în genere ?

La această întrebare, «Steaua Olteniei» raspunde prin următoarea ipoteză :

•...se poate ca D-nii : Mare Mareșal Filipescu și General Robescu să fi făcut cestiune de cioclovinism... aici, să ne dea văziorabilită... să le spunem că suntem în luptă cu D-lor, să ne dea văziorabilită de a face puțină teorie de constituționalism...».

Si mai departe, valorosul ziar craiovean adaugă :

•A, cestiune de cioclovinism aceasta puteți să o faceți acasă la D-voastră acolo nu ne veți auzi zicind două boabe fierte... acolo puteți să invitați numai cioclovine de ale D-voastră... pe cine va place, n'avem a ne amesteca ! Cind însă aceste invitații privesc Palatul Țării, atunci să schimba lucrul nu puteți să invitați numai pe cine-voiți D-voastră care printre invitați sunt mulți și linguri, ci sunteți obligați să invitați oameni politici ai țării și fruntași din toate unguriile țării...».

Da, jos cioclovinismul ! Cerem și noi energetic că rimătorii să fie invitați la seratele dansante ale Palatului și ca să se deschida granițele pentru d. Aurel...».

Hei, drăcia dracului, ne-am incurcat ; voi am să zicem vice-versa, dar indignarea ce ne-a provocat conduită d-lui Mareșal Filipescu ne-a scos din fire.

Actorii bătrini și cei tineri

Apararea acestora din urmă o ia cu multă căldură «Steaua Olteniei» în contra actorilor bătrini.

Tinerii actori ca și cei bătrini de la teatrul din Craiova au niște apucături foarte ciudate, dacă ar fi să credem pe «Steaua Olteniei», care spune despre dinșii :

•Tinerii calari aleargă în rapot după ideal și bătrini, mugesc ironic la marginea unui haos de morinti...».

•Gă unii actori mugesc, mai ales cind joacă tragedie, astă o știe toată lumeni ; ceea-ce nu știam e că în Craiova există o trupă de actori călări, o cavalerie dramatică cu alte cuvinte. Nu stieam că numai artiști de la circ fac giuibusuri pe căi ; dar se vede că de cind actorii de la București au ieșit pe scenă în «Calatoria Lizetei» călări pe măgară, că tineri de la Teatrul din Craiova — ca să nu se lasă pe jos — au incălcătat și ei pe căi.

Dar infanteria teatrului din Craiova, adică actorii bătrini, nu văd cu ochi bunii pe artiștii tineri și călărești, de aceea «Steaua Olteniei» bate seaua ca să priceapă capăt-fel :

Că cine este cutare și cutare ? Că cine este

Constantinescu ? Că cine este acel Delagruia de care n'a auzit nimeni și că de unde am ieșit cu el ca să obscurzez pe colosul de Demetrescu-Dan ?

Aoleu ! lăsat-mă nene, că-mi vine amețeala... Daca vedeti în ori-ce pigmeu cite un colos, atunci dată-mi vă să vă spun zinfoind sarcastic, că și în furnici D-voastră nu vedeti de cit pantere vinetele la slăbește-mă D-le cu astfel de colos, pe care eu l'ăs putea surpa dintr'un călcăiu !

Ghionturi de infanterie

Spre linistirea cititorilor «Zeflemelei», trebuie să spunem că d. Demetrescu-Dan nu a fost surpat dintr'un călcăiu, cel puțin pînă în momentul cind scriem aceste rînduri.

In schimb, insă, altă persoană a căzut victimă energeticului tinărului Dalloocrin.

Iată cum povestește însuși poetul în templarea :

Cîțiva din reporterii noștri ne-au adus știrea că țîrul de tipograf Fane Constantinescu s'ar fi laudat pretutindeni că el m'ar fi invins pe mine Marti cu desavîrșire.

Această știre mi-a adus pe buze un zimbet ironic de galanterie... și mi-am zis : euf prefer să fiu batut de altii numai cu laude iar altii să fie bătuți de mine cu ghionturi indesăti de infanterie Turingiana.

O dată scăpat bietul tipograf din minile mele, pe de-o parte dă fuga să se plingă la parchet iar pe de alta se duce să se laude. Te duci să plingă la parchet ca un milog... și pe urmă te pui să te lauze prin cafenele, astă e o contrazicere destul de frumoasă pentru obrazul jupuit al tipografului. — Oh ! mare Doamne !

Te apucă un fel de scrisă de acești pigmei fanfaroni pe care îi rostogolești la pamint c'nu singur dos de palmă. Mai susține tipograful sus și tare că euf i-am dat pe la spate. Am dat prin față ! rominește ca la Plevna !

O singură cataplasmă i-am trinit dintiul și ametisem, ba încă am lovit cu țeasta lui și stomacul unui biet om nevoit de care și așzăpare rău căci suferă de rinichi. — Dupa această cataplasmă i-am electrizat obrajii tipografului cu vr'o patru mitralieze Robesperiane care pîrjașă la Palestina ! Pe urmă i-am aplicat o pleacă de ghionți și pe urmă i-am dat cîte-va picioare și i-am făcut vînt ca la o caracătă în spre beraria lui Bröm ! Ta ra ra... bum ta ra ! eram un ghilontar invingător. Dar mă rog că sa pui botniță acestui tipograf și la laude, declar că sună a-i da un rendez-vous de boxadă ori cind ! Ori cind i-o dau ca să nu planeze nicăi o banială asupra mea. Sa fie tipograful însă sigur că n'am să mai mă minjesc palmele pe obrazul lui cel jupuit.

D'aci năntă boxul il va desmerda.

... E păcat să mai adăogăm vr'un comentariu de la noi. Deci, punct.

Sandernagor.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI”

M. R. — Articolul despre «Norda» conține mult adevăr și oare-care spirit ; dar e prea crud, dat fiind că-i vorba de un nenorocit moart și de o femeie. Trimiteți alt-ceva.

A apărut volumul :

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumești de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefacță de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 5 banii

In București se găsește de vinzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Soecă & Calay și la autor.

SEARĂ DE MARTIE

Spiterul Dan se plimbă pe podu-Mogoșoaie,
Po seară minunată, un ceas cam după ploaie;
Sus stele-o spuză 'n ceruri, mirifice scîpescă,
Pe pod cocole mîndre, ce ochii 'fi uluesc,
Cu splendide mătăsuri, lipite strîns de carne,
— Femei ce n'au alt-lucru de căt să pună coarne;
Ca fulgerul de iute, trec în superbă muscală,
Urmate de privirea gomoșilor banali.
E-un aer cald, molatic, intens și voluptos
Plin de parfum săgalnic, aprins și capitos,
Ce-i turbură simțirea și-i dă furnici sub piele,
Făcindu-l să împartă la fete dulci bezele...
Să vele șolduri ronde, în mers ușor ritmând
Mișcări provocătoare, ce 'n fragedul lui gind
Trezesc dorințe lubrici de afrodiziac,
Ce se 'nșoară 'n spațiul nebun și orgiac,
Să mină lui cu cîndă se lasă 'n buzunar...
Se pipă... și văde; nici urmă de dinar!
Satuncii se 'ntoarce-acasă, cu gindul la astuji,
Să pîn'la zină 'n patu-i ce visuri!... ce soluji!

Octav.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Pitești

Prinim la redacție o broșură intitulată «Morile ca focar de propagare a teribilei boale pelagra», datorită (broșura, nu pelagra) d-lui N. G. Paul cofetar din Pitești.

O să avind dreptate autorul să susțin că morile produc mălaiu stricat, dar din citirea broșurei ne-am convins mai mult despre adevarul că unii oameni au obiceiul să vorbească despre tot ce le trăiesc prin gind ca niște mori stricate.

Un model de stil spicuit la întimplare:

Facind cunoștință cu morarul după ce mai înții i-am spus că avind niște afaceri prin acel sat am fost atras de sgomotul morei, astfel că de curiositate am venit și eu pe acolo; 'i-am mai spus, că nu ar fi bine ca mălaiul de oare ce este cald să l mai lase citeva ore întins pe o rogojina ca să se răcească indestul; și apoi să și l pue țărani în sac! Nu am apucat să termin bine această propunere, că odată vad pe Ungur că încrengătura sprințenile la mine, și mi vorbește țanțos, că ce are loc să țină atită dobitoci acolo ca să l incureze în moara? el abia are loc pentru el, ce îl mai trebuie și acest bucluc pe cap. De afară nu era chip să-i spun a-l pune că plouă. Foarte bine zic, dar cred că acest mălai pînă acasă o să se încingă și astfel țărani o să-l mănine stricat; 'i-am mai spus de-asemenea că ca om nu sfătuște pe țărani cînd sosesc acasă să și ia mălaiul să l întinză, spre a nu se muciga. Mi a spus că astă nu e treaba lui, puțin îi pasă de ce se va întimpla pe urma, și am mai atras atenția și asupra pietrelor, că sunt prea tocite, facind mălaiul cocos iar nu fânos. O dată văz pe ungur că se revoltă, și începe a injura pe sochist să dea forță mai mare la locomobil că l bagă în noapte cu atită dobitoci ce se găsesc în moara.

...De unde rezultă că în țara asta este... ceva mai rău de căt pelagra: este mania celor cetățeni onorabili cari, în loc să-să vadă de trebură, să apucă de scris.

Uite, fară să cunoaștem pe d. N. S. Paul, dar suntem convinși că d-sa știe să facă indiene, savarine, baclavale și alte zaharicale cu mult talent. Atunci, de ce naiba n'o să lăsind pe doctori să se o-

cupe de pelagră? Ce-ar zice d-sa daca un medic, de exemplu d. dr. Paltineanu căruia îi dedică broșura cu pricina, să răsa de doftoricescul mesteșug și sărăpuca sa confectioneze pricomigdale și cofeturi?

Zău d-le Paul, lasă-te de beltele serise și continuă a face beltele de gutui, că alea's mai gustate de public.

Trivaly.

In curind va apărea un volum de nuvele intitulat

FLORI DE PRIMĂVARĂ

si datorit d-lui Ioan P. Manolescu.

PLEBISCITUL ARTISTULUI BREZEANU

Din lista numărului trecut 163 ie
banii 60.

Puiu de la teatru cu tot neamu, I. G. Nenișeanu, Nelu Bidulescu, elev în școală de Arte și Meserit, Elisabeta Zincu, Eliza Zincu, Friderica Zincu, Frideric Zincu, Costică Gesticonie, S. Vasilescu, G. Lazăr, arendașul moșiei Hanu Conache, Decaro din Ploiești, Frații baroni de Tananariva: Gelo, Iscu și Sandy, David Cobb, Costică Paraschivescu, A. Z. Patin, Herman Kohl, Robert Rothschild, I. Cornelie, T. Socolescu, T. Otin, A. Zagoritz, Polizu, N. Stănescu, Smarandescu, Boicanici, Al. Apostol, Andrei Tremurici, Grigore Bacanu, Ghita Naumescu, N. Brindus, Elisa Raicu, Cyaky, Elisabeta, Pompeu, Valeria, Un băeat bun, Smigure, Frunză, Baiat vesel, Pupuia, Nataluță, nenea Ianeu, Politicosu din Craiova, F. D. Filip, Linica Anagnostache, Cătisor Orman, Gigi G. Orman, Linica Tirnoveanu, Jenieă Cumpănaș, Aurora Cumpănaș, Titu Cumpănaș, Angelica Tirnoveanu, Lucreția Tirnoveanu-Moțățel, Mișa Tirnoveanu, Teresa Zimmermann, Traian Tirnoveanu, Leanca Manoleșeu, Tigruț Zizicescu, Zizica Tigrăușescu, Iani P. Tica, Nicolachi P. Tica, Paraschivă P. Tica, Petre Cota, Craiova, Marițica Jipan, Gică Jipan, Sir Clodoald K. Prean-Bull, Alexandrina Kover, Suzana din Craiova, Ilie Cițu, Cele 3 grădini: Mari, Liza și Ana, Madame Adeli,

Pompi & Pîsti, I. Zerva, Marioara Ionita Radu, Robert, Ledi & Diana, Caliopina Vulturescu, Kină & Riti Vulturescu, Rude cu 10 amici, Dimian I., Dimian C., Lorent Albert, Montaureanu, d-na Montaureanu, și viitorul copil, Otto D., Cescu T., Ilarie Chendi, Dima I. Stoinescu N., Fortu Gr., Ionescu Bujor, Ionescu Boteni, Antonescu Preda, Popovici N. Ionescu T. George, Pală Măgulăreanu, Sevalet Măgulăreanu, Estompa Măgulăreanu, Ohrida și Stamache, Gurada, Floridor și trei amici ai săi, Familia Manolescu George, primarul Sinaei, compusă din 7 membri, L. Brezeanu, G. Brezeanu, magistrat, Linica Brezeanu, Grigore Brezeanu, student și autor dramatic, Zizi, Tița Camila, Linda Japoneza, St. Bleonțu, Ludovic Lazăr, Iuli, Gheorghită, Const. Vlădescu, Al. Caralețeanu-Muscel, Al. Munteanu-Tecuci.

In total s'aș subscrис le 170 banii 50.

Odată cu aceasta, declarăm inchisă subsecția pentru decorația și viața artistului Brezeanu.

In numărul viitor, comitetul de inițiativă va publica o interesantă dare de seamă asupra gestiunii sale financiare.

A apărut volumul :

SPRE INFINIT

Versuri de d-ra Maria Popescu

Il recomandăm călduros cititorilor.

In curind va apărea :

DIN POZNELE VIETEI

un volum de scris umoristic de ALEXANDRU CAZABAN.

FAINA

Moara Andrei Popovici

Obor, Târgul Moșilor

— BUCURESCI —

Anunță pe d-nii fabricanți de pâine și comersanți de faină că vinde faină cu prețul de fabrică.

— A se adresa sau la bioului din str. Lipscani No. 88, în fața grădinii Sf. Gheorghe.

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

FARMACIA
ALTAN

FURNISORUL
Curței Prințare

STRADA BATIȘTE
BUCHURESCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

ANALISE DE URINA

OVULE SI SUPOSITOARE

*

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanită superior)

*

MARE LOTERIE BINEASCI

In 6 trageri, sub controlul Statului Ungar

**100.000 Lozuri cu 50.000 Ciștiguri
in total ciștiguri 13.160.000 Koroane**

Ciștigul principal în șansa cea mai favorabilă

1.000.000 COROANE

Bani numerar și alte multe mari ciștiguri

sp. 1 à Cor. 600.000	sp. 1 à Cor. 80.000	sp. 1 à Cor. 25.000
1 à 400.000	1 à 70.000	7 à 20.000
1 à 200.000	2 à 60.000	3 à 15.000
2 à 100.000	1 à 40.000	31 à 10.000
1 à 90.000	5 à 30.000	67 à 5.000

Apo: 3 ciștiguri a 3000. — 432 a 2000. — 768 a 1000. —
1238 a 500, etc.

Tragerea clasei I-a este: la 9/22 și 10/23 Mai 1902

Comenzile se pot face prin mandate poștale, sau prin trimitera de bani de hîsie, ori mărți poștale române în epistole recomandate

Prețurile sunt: $\frac{1}{4}$ los lei 3.15, $\frac{1}{2}$ los lei 6.30, $\frac{1}{4}$ los lei 12.60

Se recomandă onor, public că pentru înlesnirea jocului și economisirea porto banilor, de a trimite valoarea losului dorit pentru 2 cl. deja d'odată înainte.

Prețurile sunt pentru clasa I-a și II-a
 $\frac{1}{4}$ los lei 8.80; $\frac{1}{2}$ los lei 17.60; $\frac{1}{4}$ los lei 35.20

La primirea valorei mandatului, expediez imediat Lozurile originale cerute franco, iar după fie-care tragere se trimite listele gratis. — Oricăsumă ciștigată se achită la Banca imediat în numerar.

A se observa bine adresa mea
JULIUS KERN
BUDAPESTA

56 — Elisabethring — 56

Tot acese ciștiguri sunt a să plăti în bani numerar.

A. Török & C°
Casa de Bancă
BUDAPEST

INTINDEȚI

A. Török & C°
Casa de Bancă
BUDAPEST

MÂNA NOROCULUI

Mulți, foarte mulți au devenit bogăți și fericiți prin noă, de oare-ce la noă s'a ciștigat în scurt timp Sume enorme de Bani și am plătit ciștiguri mari chiar și în România. În curind începe din nou LOTERIA 10-a REGALĂ UNGARĂ pe clase cu 50.000 Losuri Ciștigătoare din totalul de 100.000.

Cel mai mare ciștig ev. Coroane **1.000.000 (UN MILION)**
sau 1.100.000 Lei

Ciștigurile Totale: Lei **13.160.000** Coroane sau **15.000.000** Lei

Expediem losuri originale contra prețurilor oficial stabilite conform planului fără nici un adaus.

Însemnarea celor **50.000** ciștiguri.

Cel mai mare ciștig este de:
1.000.000 COROANE

1 Premiu de	600.000
1 Ciștig »	400.000
1 » »	200.000
1 » »	100.000
1 » »	90.000
1 » »	80.000
1 » »	70.000
1 » »	60.000
1 » »	40.000
1 » »	30.000
1 » »	25.000
1 » »	20.000
1 » »	15.000
1 » »	10.000
1 » »	5.000
1 » »	3.000
1 » »	2.000
1 » »	1.000
1238 » »	500
90 » »	300
31700 » »	200
45650 » Cr. 170, 130, 100, 80, 40	50.000

Care vor fi trase în 6 cl. circa în 5 luni

Nici o altă loterie din lume nu prezintă comparativ, o sansă mai mare de căt LOTERIA REGALĂ UNGARA, întrucă aceasta este scutită de orice dări către Stat, pe către vreme toate celelalte Loterii, de pildă cele Germane, plătesc un imposibil special de 20 la sută.

LOTERIA REGALĂ UNGARA este pusă sub controlul Statului

In privința modului conștientios cum servim pe Onor, noastră clientelă, posedăm numeroase scriitorii de multumire.

Prețurile oficiale stabilite pentru cl. I sunt:
Un $\frac{1}{4}$ de los lei 3.15 — $\frac{1}{2}$ los lei 6.30

Un los intreg lei 12.60.

Modul mai bun și simplu de plată e remitterea anticipată a sumei prin mandat poștal; însă sunetele se pot trimite și în bilet de bancă, cecuri sau mărți poștale prin scrisoare recomandată; eventual se expediază losuri originale și contra rambursă poștal. Planurile generale se trimit gratis și franco. Listele oficiale se trimit imediat după fie-care tragere.

Comenzile pentru clasa I-a sunt a se adresa direct noastră, numai de căt sănă cel mai tîrziu pînă la 12/23 Aprilie 1902.

Cu toată stima,
A. TÖRÖK & Comp.
CASA DE BANCA
BUDAPEST, No. 46, Theresienring, No. 46

Cel mai mare debitant de losuri din Ungaria

LOTERIA
STATULUI

INVITATIUNE

LOTERIA
STATULUI

Planul ciștigurilor

a X-a Loterie reg. ung. priv. pa clase. Ciștigul cel mai mare este în cazul fericit de suma însemnată de **UN MILION DE COROANE** (sau peste lei 4.050.000)

TOATE IN NUMERARIU

Un premiu de 600.000	= 600.000
1 ciștig » 400.000	= 400.000
1 » » 200.000	= 200.000
2 » » 100.000	= 100.000
1 » » 90.000	= 90.000
1 » » 80.000	= 80.000
1 » » 70.000	= 70.000
2 » » 60.000	= 120.000
1 » » 40.000	= 40.000
5 » » 30.000	= 150.000
1 » » 25.000	= 25.000
7 » » 20.000	= 140.000
3 » » 15.000	= 45.000
31 » » 10.000	= 310.000
67 » » 5.000	= 355.000
3 » » 3.000	= 9.000
432 » » 2.000	= 864.000
763 » » 1.000	= 763.000
1238 » » 500	= 649.000
34790 » » 300, 200	= 6367000
45650 » » cișt. dif.	= 1733000
50000 c. și un prem.: cor. 13460000	

LUKÁCS VILMOS

Losurile originale se vor trimite contra trimitera înainte a valorei prin mandat poștal internațional sau mărți poștale.

Indată după fie-care tragere se va expedia listele oficiale a tragerei tuturor celor interesati.

Prospecte Ciștigurile de orice sumă se vor plăti în gratis și franco data în numerar după fie-care tragere | Prospecte gratis și franco

de a participa la marea
X-a LOTERIE REG. UNG. PRIV. ÎN CLASSE

DIN BUDAPESTA

Nici o loterie din lume nu e dotată cu ciștiguri așa de însemnată, după cum e înzestrată loteria de clase priv. reg. ung. care dă jucătorilor cea mai mare garanție căci e controlată de inaltul guvern. Enormele sansă de a ciștiga în comparație cu miciile mîse, dă acestei loterii fruntea tuturor loterierilor de asemenea natură din lume.

In 6 trageri succesive se vor trage:

500.000 de ciștiguri și un mare Premiu
(vezi planul aici descris)

tot în numerar, în valoare de

13.160.000
COROANE

Ciștigul cel mai mare este în caz favorabil eventualmente repectabila sumă de **UN MILION DE COROANE**

(sau peste 1.050.000 lei)

In urma însemnatelor cereri este stocul loteror de obicei cu mult mai înainte de tragerea clasei I-a consumat, se recomandă dar onorabilitor, a adresa comenzile fără întrizare, cel mai tîrziu însă pînă la **6/19 Aprilie a. c.** casel subsemnatate.

Prețul losurilor pentru clasa I-a este:

Un sfert de los Cor. 3.— sau lei 3.15
O jumătate » 6.— » 6.30

Un los intreg » 12.— » 12.60

CASA DE BANCĂ

Biuro central de vinzarea losurilor loteriei de clase priv. reg. ung.

Budapest V, Fürdöuteza 10

CERETI CONSERVENE STAIICOVICI

Romană, 81.
București

NICOLAE A. POPOVICI
Doctor în drept, fost magistrat
ADVOCAT

Să pui în consumă

VINURI ALBE și NEGRE din DIFERITE RECOLTE

Tamioasa, Pelin, Rachiu, Urdă și Crema, Mălaiu,

Griș, Miere în faguri și lichidă, Pește, etc.

VIZITATI DECI MARELE DEPOU DIN CALEA VICTORIEI

Unde toate mărturile mai sus enumurate se vînd pe

PRETURI MAXIMALE DIN VILLE MODESTE

Cumpărători de sărbători numai Fâlna "Surbey" care se găsește în săculețe de 3-5 Kgr.

la toate Magazinile de Coloniale din Capitală și Provincie.